

خویندنه و ديهه کی ئیگزېستانسیالیستی له مهړ به شیک له شيعره کانی هیمنی مو کربانی

چنور سه عیدی*
(سنه)

په نگدانه و دې له ژبانی سیاسی و ویتزه بیدا و هک دهق و بهرهمیکی توکمه و به پیتز له ناستی ویتزه ی کورد نه ژمار بکری.

وشه سه ره کییه کان: نازادی، ویتزه ی به لیتن دار (متعهد)، رهنج، ژن، شوړش.

پیشه کی

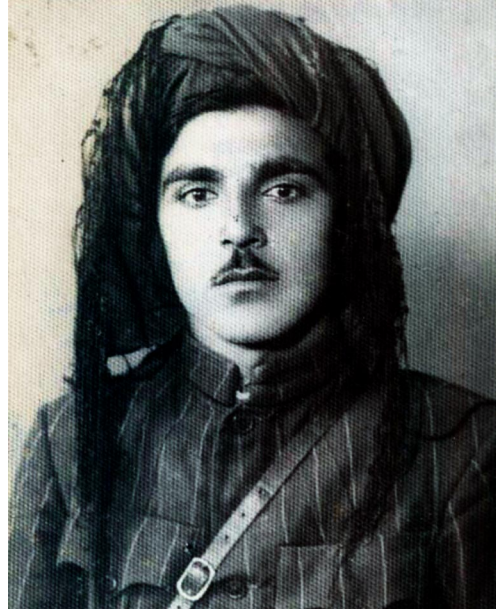
له م بابه ته دا هه ول دددری چه مکه گرینگه کانی ئیگزېستانسیالیسم و بوونخوازی، یان هه مان په سه نایه تی مرؤف شی بکریته وه، و هک هه لیتن دنی نازاد و بی دهره ست، نازادی، شوړش، بهرپرس بوون له بهرانبهر خود و نه وی دی و جه ماوهر.

(هیمن) ی شاعیر شاعیرتیکی نه ته و بی و مرؤف دؤستی کورد بووه و هه ویتنی نه ندیشه کانی خه ون و نازاره کانی مرؤف بووه، هه روها له بهر نه وه ی که رهسته شیعریه کانی نه و شاعیره پایه بهرزه سووژه گه لی بهر هه ست و (انظمامی) بووه و بهر ده و ام له هه و لی گؤرانکاری و چاکخوازی کؤمه لگه که بیدا بووه و خه ونی نازادی و سه ره ست بوونی نه خشاندووه، ده توانین به شاعیری گه ل، شاعیری خه ونه سیاسی و کؤمه لایه تییه کانی مرؤف، شاعیری بواری کرداری

کورتیه باسی

له م و تاره دا خویندنه و ديهه کی ئیگزېستانسیالیستی له سه ره ندی له شيعره کانی مامؤستا هیمن ده کری، هه روها به تیشک خسته سه چه مکی ئیراده و نازادی، بهرپرسایه تی و به لیتن داریتی، ژن، رهنج و ته نیایی و واته و په هه نده کانی، بهرهمه کانی له سونگه ی نه م قوتابخانه یه دا تاوتوو ده کری.

گرینگه ی نه م باسه له و دایه که سه ره پرای خویندنه و ديهه کی و زمانه سانه، پتویسته هه ندی خویندنه و ديهه کی فله سه فی - نه قالانی له باره ی شاعیره مه زنه کانه وه بکری، به تاییه ت (هیمن) ی شاعیر، که کاربگه ری بهرچاوی له بهر وه پیشه وه بردنی په وتی زمانی یه کگرتوو و په وتی نه دبه ی کوردیدا هه بووه. له م و تاره دا له شیتوازی شیکاری - لیکدانه و بی که لک و هرگیراوه، یه ک له دهره نجامه کانی نه م بابه ته نه وه یه که (هیمن) ی شاعیر و هک شاعیرتیکی ئیگزېستانسیالیستی سیاسی کورد شیکاری له سه ره کراوه، چونکه پؤلیکی بهرچاوی له بیچم گرتنی چه مکی "خه باتی بهرپرسانه" و داریشتنی ویتزه ی به لیتن داریتی و بهر خؤدان له به ستی تی نه دبه ی و پؤشبییری پؤژه لاتی کوردستاندا هه بووه. هه ره له و بواره شه وه ده کری هه ست و نه ندیشه ی شاعیر و

هیتمن

گیاندار و بیگیانه یه پرگار دهکات و به رهوه (Become) ههنگاو دهنی، واته له بوونه وهرهوه بو مرۆف دهچن (نوالی، ۱۳۷۲: ۱۷).

بوونخوازی، یان رهسه نایه تی مرۆف زۆرتر به سارترهوه ناسراوه، که چی له دهقه کانی ناگۆستین و کتییی سهردهمی کۆندا رهگه لیککی بوونخوازیش به دی دهکری، بهلام کیه رکیتگاردیان به باوکی ئەم قوتابخانه فهلسه فیهیبه ناوزده کردوه، هه موو بوونخوازه کان خویان سهر به ئەم قوتابخانه یه نازانن، ههر چۆنیک بیت به سهر دوو لقدا دابهش دهکرتین، لقی ئیلحادی، یان خودا ناباوهر که سارتر و هایدگهر و نیتشه و کامو نویندین، لقی دووهم خودا باوه رهکانن که دهنانین له مارسیتل و کیه رکیتگارد و یاسپیتس ناو بهرین.

ئیمه لهم وتاره دا تیشک دهخهینه سهر بوچوونه کانی سارتر و کامو له دوا دوومین جهنگی جیهانی، ههرهها کیه رکیتگارد.

۱-۱- هه ندی له بنه ماکانی ئیگزستانسیالیزم

۱-۱-۱- بوون له پیتشه وهی چیه تیه

واته مرۆف سهرتا ههر وهک ته خته یه کی سپیه کی هه چی له سهر نه نووسراوه، بویه هه لگری هه چ جوهره پیتش گریمانه و پیتش پیناسه یه ک نییه، مرۆف بوونی هه یه و سه رنجی بوونی خوی ددها، ئینجا خوی دهناسی، بوونخوازی، یان رهسه نایه تی مرۆف، فهلسه فهی کار و ههرمانه، فهلسه فهی خه بات و گۆرانه و مرۆف به وه هه لئێژاردنانه که ده یانکات چیه تی خوی چن دهکات. ته نیا له ریکه ی هه لئێژاردنی نازادانه و کرداره وه ده توانی بیچم و ریتباز به زهینی گه رۆکی به خشی و بی به بکه ریککی ناگا و نه هیلتی هه چ جوهره پیکهاته یه کی زانستی و فهلسه فی و کۆمه لایه تی و رامیاری، له پیتشدا پیناسه ی به سهردا سه پیتن (لاوین، ۱۳۷۸: ۴۱۶).

۱-۱-۲- به لئین و بهرپرسایه تی و نازادی

گهر به راستی بوون له پیتشه وهی چیه تی بچ، که واته مرۆف بهرپرسی خۆیه تی، خوی و هه موو هه لئێژاردنه کانی، خوی و چاره نووسی، ئەم فهلسه فهیه هه ول ددها مرۆف بکاته خاوه نی بوونی خوی، ئەم بهرپرسایه تیه نه ک ههر تاکه که سه ی، به لکو کۆمه لایه تیشه، سارتر ده لئ: ئەم دنیا یه "نامۆیه"، بارودۆخ و هه لومه رجه، ده بی

بیناسین، ههر له وه ره هه نده شه وه ده لویت ئەم گریمانه یه بئینه ناراه که "رهگه لیککی ئیگزستانسیالیستی له شیعره کانی (هیتمن) دا خۆ دهنوینن، ههر به وه پیتشه ده کوری به پشت به ستن به چه مگه لی نازادی، به لئینداریتی، بهرپرسایه تی، هه لئێژاردن و چیکردنی چیه تی و چاره نووسی خۆ، وهک شاعیری ئیگزستانسیالیستی کوردی پیناسه و خۆیندنه وهی بو بکری".

۱- ئیگزستانسیالیزم یان بوونخوازی چیه ؟

کرداری (Existo)، یان (Existare) له زمانی لاتینییدا به واتای "چوونه دهره وه"، "خوویا بوون" و "دهرکه وتن" ه، که له گه ل "بوون و ههستی" دا هاوتایه، ئەم وشه یه نامازه به جوهری تایبه تی مرۆف دهکات، که بوونه وه ریککی وشیار و به ئیراده یه.

(ex)، واته دهره وه، له کرداری (Stare) ی لاتینییه وه وه رگیراوه، به واتای وه ستانه و پیکه وه ده بیتته له دهره وه وه ستان، واته له دهره وهی بوونه وه راوه ستان، سهرتر له بوون.

له م واتایه دا، (وجودی حصولی) له بهرانه ری، (وجودی حضوری) دا راده وه ستی، راستیه که ی ئەم جوهره له بنچینه ناسیهی پیمان ده لئ که مرۆف خوی له (bing) که تایبهت به هه موو جوهره بوونه وه ریککی

بیستینمهوه و بهرپرسایه تیبی قبوول بکهه، دهبی بیسیگورم، هم بۆ خۆم و هم بۆ خه لک (سارتر، ۱۳۴۰: ۱۰۶).

۱-۱-۳- مرۆف باوهری

ئیکزستانسیالیزم، فهلسه فهی مرۆف ته وه ره، تیشک ده خاته سه ر ئیراده و ئیختیاری مرۆف بۆ گۆرانیکاری و دروستکردنی که سایه تی خۆی، فهلسه فهی گه ران به دوای واتادایه (فلین، ۱۳۹۰: ۲۳).

۱-۱-۴- پووچی، دله راوکه

ئهم دله راوکه یه به رانبه ر به دوو بابته خۆی ده نوین: مه رگ و نه بوون، به لئین و به رپرسایه تی ئیکزستانسیالیستی.

به رای هایدگه ر، ئیمه به بی ئه وه ی گه ره کمان بی به سه ر ئهم جیهانی ده "فری دراوین"، له گه ل ئهم فری دراوییه و هاوکات پیتشبینی نه کراوه ییه، مردن و ئاوا بوونیش هه یه که هه لاتن لئی نه لواوه، وینا کردنی ئهم راستییه که به مه رگه وه مرۆف چی دی ته واو ده بی ترسینه ر و پر دله راوکه یه.

به لام ئهم دله راوکه یه له روانگه ی سارتره وه واتایه کی جوانتر له خۆ ده گریته، چونکه به چه مکی کرداره وه گری ده دیت، به رای سارتر مرۆف هه مان دله راوکه یه، کاتن ناچاره به بی هیچ جو ره پالپشتییه کی میتافیزیکییه وه چاره نووسی خۆی و جه ماوه ریک هه لئیرتی و به رپرسی ژیانیه هه مـووانه، ئهم دله راوکه یه به رده وام له هه لپژارده کانییدا رهنگ ده داده وه و تا کاتی مردن له کۆلی نابیتته وه.

۲- سارتر و وێژه به لئیندار

ئاگری دووه مین جهنگی جیهانی که له سالی ۱۹۴۵ دا کوژایه وه، بوو به خالێکی وه رچه رخان له بۆچوونه کانی سارتردا، ئه و کاته سارتر له و شه ره دا به شداری کرد و به دیل گیرا و فه ره نسا له لایه ن نازییه کانه وه داگیر کرا، سارتر که پیتشتر بروای به نیهلیم و تاکخوازی بوو و چه مکی ئازادی لای ئه و له بازنه یه کی به رته سکی تاکدا ده سوورایه وه، که بینی ولاته که ی به دهستی دوژمن سووکیه تی بی ده کری، به ئه ندیشه ی خۆیدا چووه وه و کتیبی "ئیکزستانسیالیزم و ره سه نایه تی مرۆف" و "وێژه چییه؟" ی نووسی. ئه و هه میشه حاشای له کۆمونیست بوونی کردوه،

چونکه هیشتا بروای به تاکخوازی بوو، به لام له به ر هه لوتسته دژه بورژوازییه کانی هه میشه هۆگری سووسیالیزمی رادیکال بوو (استراترن، ۱۳۸۲: ۵۶ تا ۶۵).

سارتر له کتیبی "وێژه چییه؟" دا مانیفیستی ئه ده بی خۆی ده رده بری، ئه و کاته ی که هۆگری مارکسیزم بوو و له ژیر ئهم وته به ناوبانگه ی مارکسدا که ده لئ: "فه یله سووف به درێژایی میتزوو پیتناسه ی جیهانی کردوه و ئیستا کاتی گۆرانییه تی"، ئه ویش له ژیر کاریگه ری ئهم په یقه دا دبیتتی: "نوسه ر ده بی به نوسینه کانی کاریگه ری له سه ر دنبا ی ده وره یی دابن و بیگۆری".

به گشتی ئه ده ب لای سارتر پیتش دووه مین جهنگی جیهانی که له رۆمانی "تهوع" پشانه وه" باسی ده کات، ته نیا چه مکیکه وا مرۆف له پووچی و بی مانایی ژیان رزگار ده کات، له دوای جهنگیش پیتی وایه که نه ک هه ر رزگارکری تاکه، به لکو ه ی کۆمه لگه شه، راسته که له م کتیبه دا ئه و ئه رکی کۆمه لایه تی و به رپرسایه تی هونه رمه ند سنووردار ده کات و رۆمان و په خشان و شانۆنامه و شیع ر به هه لگری ئهم ئه رکه نازانی، به لام ئه وه به و واتایه نییه که دژایه تی له گه ل شیع ر کردوه، دوایی باره فه لایی شیعری شاعیرانی ره ش پیتستی فه ره نسی ده داده وه و باسی به لئیندار بوون و به ئه مه گ بووی ئه و شاعیرانه ده کا به رانبه ر رهنج و نابه رابه رییه کانی گه له که یان.

له روانگه ی سارتره وه نیوان ئازادی و کردار، پیتوهندی راسته وخۆ هه یه، ئازادی هه مان کرداره و ئه و فه زیله ته ده روونی نییه که هۆگری به هه لومه رجه کائمان لئ بستینیتته وه، به لکو به پیتچه وانه وه، هیزی ده رگیر بوونه له گه ل کرداردا له پیناوی سازکردنی داها توودا، چونکه مرۆف ته نیا بوونه وه ریکه که ناتوانی بی هه لوتیست بی، واته که بخریته ناو هه لومه رجه ی نابه دلخوازه وه، ئه وه بی گومان ده یگۆری.

یه ک له پالنه وانه کانی سارتر ده لئ: ئیمه ده میتکه مردووین، له وه ته ی که چی دی ناتوانین به سوود بین (سارتر، ۱۹ و ۲۹: ۱۳۴۰).

۳- مامۆستا هیمن و چه مکی به لئینداری

له م وتاره دا ناپه رژیمه سه ر ژباننامه ی مامۆستا هیمن، به لکو هه ول ده ده م ئه و چه مکه ئیکزستانسیالیستیانه وا له سه ره وه باسیان لئ کرا له شیع ره کانییدا بخه مه به ر

چاو.

هیمن شاعیریکی خهباتکاره، خهبات دژی سیستمی
ئاغواتی و کۆنهپهرستی و دژه ژن، ههروهها داگیرکاری
کوردستان. هیمن ناتوانی بهرانیه به ههژاری و بی
بهشی گهلهکهی بی دهنگ بی، هیمن دهنگی رهسهنی
ههژارانه، له شیعی "ئارهق و تین"دا به زمانیکی
ساکاری جووتیارانهوه باسی نرخی جووتیار بو کۆمه
دهکات و هاواری چهوسانهوهی جووتیار دهکات، بو
هیمن، مرۆفی زهحه تکیش، خوشهویسته:

من جووتیارم، من جووتیارم
من له گهله ههتاو هاوکارم
من به ئارهق و ئهوه به تین
دامانپشتوه بناغه ی ژین
باسکی من و تیشکی ئهوی
دهستینین بژۆ له زوی
گهر جووتیار ئارهق نه پژی
گهر ههتاو تیشک ناوی
دانپشتوی ناو کۆشک و قهلا

دهخۆن نانی گهلا گهلا؟ (هیمن، ۲۰۱۲: ۱۲).

هیمن ههروهها بروای به "ویژهی به لێندار" ههیه و
قبوولی کردوه که ئهرکی شیعی شاعیری گهلی
چهوساوه، ته نیا لیکدانهوه و خستنه ناو ههژارهوه
سروش و جوانی نییه، شاعیر پیش هه موو شتیکی
مرۆقه، مرۆقیکی ههست ناسک، بهلام بیرتیژ و به
ئیراده، مرۆقیکی که توانایی گۆرانی کۆمه لگهی ههیه،
بۆیه بو خوشی سه ره رای شاعیر، خهباتکاریکی کارایه،
هیمن له شیعهکانیدا ستایشی ئازادی دهکات، خهونه
مهزنهکانی گهلهکهی دهنهخشینی، پیناسهی جۆری ژبانی
ئازادانه و دلخوازیک دهکات، که هه م بو خۆی دهیهوی و
هه م بو ئهوانی دی.

له "پهری شیعر"دا باسی ئهوه دهکات که گوایه کچیک
داوای شیعیریکی لی دهکات که هه لگری هه ندی
تایبهتمهندی بی، ئه و تایبهتمهندییه نه دیبانه ریک له هه موو
شیعیریکی مامۆستادا هه یه و زۆربه شیان ده چنه خانه ی
شیعیری به لێندار و کارکردیه وه:

شیعریک سروودی شادی بی
شیعریک دهنگی ئازادی بی
شیعریک رهق بی، رق بی، قین بی

گر بی، بلتسه بی، تین بی
شیعریک سه نگیچی سه نگر بی
شیعریک برقهی خه نجهر بی (هیمن، ۲۰۱۲:
۲۰۷).

یان له "به هار هه ر دی"دا ستایشی ئازادی دهکات:
دهزانن زامی دیلی چه ند به ئیش و چه ند به نازاره؟
ده بی رابین هه تا ئیمه ش ده گه یه ریزی سه ره ستان
خه تای خۆمانه تا ئیستا که هه روا کۆیله و دیلین
ئهوانه ی شاد و نازان، که مێ زووتر له خه وه ستان
نه تاندیه که رووباری خورپن به ردی دهقه لشیینی؟
وه هاشه هه ر که زۆرداری ده سووتینی گری هه ستان
سه هۆل به ندانی بیدادی ئه گه رچی تووش و دژاره
به لام لیم سووره وه ک پۆژی به هار هه ر دی له دووی زستان
(هیمن، ۲۰۱۲: ۳۴۷).

له شیعی "شه پۆلی تۆله"دا باسی واتای چهوسانهوه
دهکا و خه لک هان ده دا که بهرانیه به سته م و زۆرداری
و داگیرکه ر پاره ستن و به هه لپژاردنی ژبانی سه ره ستانه
و دلخواز، بێ به سوژه ی کارا:

کورد نه ی کوردی له خوشی بیه ش!
به س نییه کۆیله تی دیوزمه ی ره ش؟
باژۆی ئه سپی هه وه سی خۆی هه روا؟
بتگرئ، بتکوژی وای بی په روا؟
زه جر و نازار و شکه نجه تا چه ند؟
وهختی وه ی هاتوه خۆت راپستینی
تۆله وه رگریه وه، هه ق بستینی
تا کو شوپش نه کری توند و تیژ
تا کو سه نگر نه کری لاو و کیژ
نادری مافی گه لی کوردی دلیر

هه ر ده بی وای له قه فه ز دا بی شیر (هیمن، ۲۰۱۲:
۲۲۲ تا ۲۲۴).

له کۆتایی ئه م باسه دا با ئامازه به و خهونه جوانانه
بکه یین که له شیعی "ئاواتی بهرز"دا بو گه لی کورد
دهینه خشیینی، ئه م شیعه ره سه ندی ژبانه، "په سه ندی
ژبان" تاقه یاسای ئاکاریی به رزه مرۆفی نیته شه،
فه یله سووفی بوونخوازه، په سه ندی ژبانیش هه لگری ئه م
چه مکه نه یه: به هیز، ئه ری بیژ به ژبان، داهینه ر، شاد و
نازاد (لاوین، ۱۳۷۸: ۴۱۳). ئه م شیعه ره ئه وه سه فه وه
بیر دینیه ته وه که له دوا ی ئازادی فه ره نسا، هه ندی له

رۆژنامه‌کانی ئەو سەرده‌مه به فەلسەفەیی بوونخوازییان
ناو هیئاوه "ئومییدی" ناومیدان

هەرکە کەوتە دەستی کورد چاره‌نووس و کاری کورد
مەدرەسه و دانیشکەده بۆ شار و لادێ دادەنێن
خەستە خانەشمان دەبێ، دوکتور و دەرمانیش فرە
ناکەوی تازە لە کووچان خەستە و بيماری کورد
ئەو زمانە شیرنەمی ئێمە پەرەیی دەگرێتەوه
نادرێ چیدی کتیب و دەفتەر و ئەشعاری کورد
پەنەقە پەیدا دەکا ئەو جارەکە بازاری کورد
دادەمەزێنێن لە گشت شاری ولات کارخانەیک
دەست لە ئەستۆی یەک دەکەن تازاد و شاد و بەختەوهر
کیژ و کوپ، لاو و گراوی دلبەر و دلدارێ کورد
(هێمن، ۲۰۱۲: ۱۷۱ تا ۱۷۳).

۴- پەچەڵەکناسی چەمکی رەنج لە شیعری (هێمن)دا
چەمکگەلی وەک رەنج و خەسەرەت و دەربەدەری و
تەنیاویی و ماندوویی لە شیعری (هێمن)دا رۆلێکی
کاربگەر و سەرەکییان هەیه، کە پێویستە
خوێندنەوێهێکی بوونخوازانەیان لە مەر بکری.
کیەرکیگارد کە بە باوکی ئیگزێستانسیالیزم دەیناسن،
بەم پەشەوه لە بیری زۆریه‌ماندا ماوه‌تەوه کە دبێژی: "بە
دوای راستییەکەوه‌م کە تەنیا بۆ من راستی بێ، بۆ ئەو
راستییه‌ بژیم و لە پێناویشیدا بژم".
باوکی بوونخوازی لە کتیبی "ترس و لەرز"دا کە
راستییه‌کەیی پەسن نامەیه‌کە بۆ ئیبراھیم پیغەمبەر،
باسی جوۆرە تەنیاویی و نامۆیی و هەلبژاردن و برۆایەک
دەکات کە لە تازارەکانی مامۆستا هێمنەوه زۆر نزیکە.
لە روانگەیی ئەم قوتابخانەیه‌وه ئەوه‌ی کە مەرۆڤ لە ئاژەڵ
و شتومەک و گژوگیا و سروشت جیا دەکاتەوه،
دۆزینەوه‌ی خۆی وەک تاک، وەک سووژەیی شناس و
پەپەرەیی لە یاسای خود موختاری عەقلانییه،
دلەپراوەش بەرھەمی تازاری زانیینی ئەم راستییەیه کە
هەموو شتی لە ئەستۆی خۆمانە و کەس نییە بەرپرسی
کردووه‌کامان بێ (وارنۆک، ۱۳۸۶: ۶۰). بە وتەیی
هایدگەر مەرۆڤ بوونەوه‌ریکی تەنیا و فریدراوه بەسەر
جیھاندا و بە بێ یارمەتی خواستن لە هێزە
میتافیزیکیه‌کان دەبێ چاره‌نووسی خۆی دا بین بکات.

۱-۴- ئیبراھیم پیغەمبەر و هێمنی شاعیر، هەردوو

شاسواری پروان

بە هۆی تاقییکارییه‌کی خواوهندەوه دەستور بە
ئیبراھیم دەدری کە چەقۆ لە ملی تاقە کورپه‌کەیی بێ و
بیکات بە قوربانی فەرمانی خودا. ئەو بە بێ دردۆنگی
فەرمانبەرداری ئەم فەرمانە دەبێ و دوایی بە هاتنە
خوارەوه‌ی بەرانییک بە جیتی کورپه‌کەیی لەم تاقییکارییه
سەرده‌کەوی.

کیەرکیگارد لە "ترس و لەرز"دا باسی جوۆرە برۆایەک
دەکات کە کۆڵەکە و هەویینی کەسایەتی و خەباتی
ئیبراھیم، "بە هۆی برۆاوه کە ئیبراھیم لە نیشتمانی
خۆی و دەره‌کەوت و بوو بە ریتیاری نامۆی عەرزی
مەوعوود، لە غوربەت و مەینەتیدا هیچ دلخۆشییه‌کی
نەبوو و هەموو شتی بە لایه‌وه دلتنەنگ بوو، بەم حاله‌وه
ئەو هەلبژاردەیی خودا بوو و خودا لیتی رازی بوو
(کیەرکیگۆر، ۱۳۹۰: ۴۲)، یان دوواتر دەلی: شاسواری
راستەقینەیی برۆا، هەمیشە لە تەنیاویی رەھادایە، تاکە،
رەنج دەستەبەری دەکات بۆ دروستبوونی رێگاکی
(هەمان: ۱۰۷ و ۱۰۸).

ئیبراھیم بە هۆی تەحەمولی رەنج و سەرکەوتن لەو
دۆخە نالەبارە دەبێتە شاسواری برۆا، چونکە خودا
گەرەتەری پالپشتی ئەو بوو، بەلام مام هێمن بە بێ
یارمەتی خودا و بێ چاوه‌روانی پێزانین و پشتگیری و
بارەقەلایی خەلک و کەسوکار و بنەمالە و خزم و
کەسوکار، یان سیستمی دەسەلات، بەلام بە هۆی ئەو برۆا
پتەو و رەسەنە کە بە خەبات هەیبوو، تووشی ئەو
ئاواری و نامۆییە بوو کە بەردەوام لە شیعەرەکانیدا
ھاواری دەکات، تەنانەت غوربەتی هێمن گەلیک
تراژیکترە لە غوربەتی ئیبراھیمی پشت قورس بە خودا،
یان کوردێکی ئەوورۆیی کە لە ئەوورپایە و لە هەموو
دەرفەتە ئابووری و باژێرقانییه‌کانی ئەو ولاتانە کەلک
وەرده‌گری و خەباتی خۆی بە تۆرە مەجازییەکان سنووردار
کردووه، غوربەتی (هێمن)ی شاعیر رۆیشتن لە
بارودۆخیکی نالەبار بۆ بارودۆخیکی نالەبارتر بوو،
برۆای ئیبراھیم ئاسمانییە و برۆای هێمن زەوینی، برۆای
ئیبراھیم هەلگری پاداشیکی گەورەیه و برۆای هێمن
دیسانەوه تەنیاویی و رەنجەرۆیی و خەفەتە، هێمن بە هۆی
برۆا بە گۆرانکاری، خەبات، کرداری سیاسی،
هەلبژاردن، بەرپرس بوون بەرانبەر بە چاره‌نووسی

خه لکه که ده بیته به شاسواری و پژه و خه باتی کوردی و ده توانین وهک شاعیریتیکی خه باتکار و بوونخواری سیاسی ناوره دی بکه یین.

چۆن نه نالتی ئەو دلە ی پر ههستی من؟

چۆن له ئەژۆ بینهوه دوو دهستی من؟

چۆن نه نالتی ئەو دلە ئەنگاوتەیه؟

بهرد له بهردی بیتهوه دهنگی ههیه

ژانی ناسۆری جوداییم چیشتهوه

هه رچی خۆشم ویستوه جیم هیشتهوه

هه لپراوم من له یاری نازنین

دهرکراوم من له خاکی دل نشین

بوومه ناواره و په پیهوی دوور ولات

کهوتمه نیو ورده داوی پتی نه جات. (هه مان: ۲۸۳).

۲-۴- پروا و هه لپژاردنی "یان ئەم / یان ئەو"

ناوی یهک له کتیبه کانی باوکی ئەم قوتابخانه یه، به رهه می "یان ئەم / یان ئەو" ه که باسی دوو قوناخ له بوونی تاک دهکات که ده بیته یه کیان هه لپژیرتی، بوونیتیکی ئەقلانی و بوونیتیکی ههستیاری و ئیستیتیک. ئیگزېستانسیالیزم له م ئەندیشه وه چه که ره دهکات، مرۆف نازاده له هه لپژاردنی ئەم دوو جوژه ژیا نه، ئەوهی که شیوازی ئیستیتیک هه لده بژیرتی، به داوی په زامه ندی جهسته یی و به ده نی و تیرکردنی هه ز و چیره تاکه که سییه کانیه تی، ئەم جوژه له بوون ناپایه دار و خو و تیرانگه ره، که چی له م سه ره ده مه دا و له ژیر کاربگه ربیه کانی نیولیبه رالیزم و ده رووناسی نوئی، که م که سی هه یه ئەم جوژه له بوونه ی هه لنه بژارد بی!، به لām له ژیا نی ئەقلانی و ئاکاریدا، مرۆف چی دی له م قوناخه تیده په ری و به داوی ئافرانندی "خودی ئارمانی" دایه (استراتن، ۱۳۷۸: ۳۲ تا ۳۷).

(هیمن) ی شاعیریش دهیتوانی به بیته ههست به بهرپرسایه تی له به رابه ری خود و ئارمانجه کان و گه ل و نیشتماندا، مرۆفیتیکی ئاسایی بی و به پیتی مال و سامانیتیک که بۆی به جیمابوو ژیا نی ئیستیتیتیک هه لپژیرتی، به لām ئەو به پیتی ئیراده و ئیختیاری خوئی شیوازه بهرپرسانه و ئاکاربیه که ی هه لپژارد و له پیناوی نازادیدا ههنگاوی هه لپینا، ئەو شاسواری خه بات بوو، پروای به شوپش و نازادی کورد بوو، له شیعی "نامیژی ژن" دا به جوانی ئەم هه لپژارده و شیارانه خوئی ده نوینی:

جاران په ناگه ی شه وانم
نامیژی ناوه لای ژن بوو
گه رمی و نه رمی ئەو نامیژه
مایه ی هه سانه وه ی من بوو
ده ردی ژیا ن، ره نجی خه بات
ماندوو بوونی رۆژی ناخۆش
به شهو له نامیژی ئەودا
هه موم ده کردن فه رامۆش
به لتی سه خته، یه که جار سه خته
دووری له ژن، نامرادی
به لām له ژن خۆشه ویست تر
له لای من ئەتۆی، نازادی! (هه مان: ۲۲۱).

۵- چه مکی شوپش لای (هیمن) ی شاعیر و کامو

"من شوپش ده که م، که واته ئیمه هه یین." ئەمه و ته یه کی به ناوبانگی کاموه، له سالی ۱۹۵۱ دا کتیبیتیکی به ناوی "مرۆفی شوپشگێر" چاپ کرد. به رای کامو، مرۆف له ریگای "شوپش" ه وه ده گاته نازادی و ئاگایی، هه ر بۆیه ئیتر مرۆفی شوپشگێر نه یلیست نییه، چونکه به رهنگاری ناداپه روه ری ده بیته وه، شوپش بۆ دادخواری پیوسته، چیت ئارمانج پاساوی ئامیر ناکات و توندوتیژی له "شوپش" دا ته نیا ئەو کاته دیته په ژراندن که شوپشگێره کان مه رگی خو یا ن بیه ژرین (کامو، ۱۳۹۴: ۸۸ و ۸۷).

گه رچی تووشی ره نجه رۆژی و هه سه ره ت و ده رد م ئەم ن
قه ت له ده ست ئەم چه رخه سپله نابه زم، مه رد م ئەم ن
گه ر له برسان و له بهر بی به رگی ئیمرۆ ره ق هه لیم
نۆکه ری بیگانه ناکه م تا له سه ر هه رد م ئەم ن
من له زنجیر و ته ناف و دار و به ند باکم نییه
له ت له تم که ن، بکوژن، هیشته ده لیم کوردم ئەم ن
(هه مان: ۹۵).

تاکه شتیتیک که ده توانی مرۆف له پووچی رزگار بکات و واتا به ژیا ن بیه خشی و هاوکات به و واتایه وه بتوانی به رگه ی ژیا ن بگرت و دریه ی پی بدات، له روانگه ی کاموه شوپشه، شوپش ئەو چه مکه یه که قورسایی بهرده که ی سه ر شانی سیزیف، که هه موو رۆژی ده بیاته سه ر لووتکه که و بهرده بیته وه، سووک ده کاته وه، شوپش ئەو چه مکه مه زنه یه که هیمن موکریانی ناچار دهکات له نیوان ژیا نی ئیستیتیک و عه قلانی، ژیا نه عه قلانییه که

هه‌لێژێری و له پیناویدا نامۆیی و ئاوارهیی و رهنج و کول و ژان وهک چاره‌نووسی خۆی له نامیز بگریت.

٦- ژن له شیعره‌کانی (هیمن)دا

دهرسی بنه‌ماییی بوونخوازی ئه‌وه‌یه که مرۆف، بوونه‌وه‌ریکی بکه‌ر و ئازاد و موختاره و که‌س ناتوانیت له بری ئه‌وی دی بریار بدا، (وارنۆک، ١٣٨٦: ١٠٤)، هه‌روه‌ها ئاکاری بوونخوازی، لایه‌نگه‌ری له‌و قسه به‌ناویانگه‌ی کانت ده‌کات که دبێژێ: "به پێی نه‌ربیتی هه‌لسوکه‌وت بکه که هاوکات به‌هۆی گشتی بێته‌وه"، واته ئه‌وی که بۆ خۆت ده‌خوازی بۆ خه‌لکیشی بخوازه.

کاتی بتوانین خۆپندنه‌وه‌یه‌کی بوونخوازانه له شیعره‌کانی هیمن بکه‌ین و بنه‌مای بوونخوازیش گرینگایه‌تی مرۆف بێ، وهک سووژه‌یه‌کی وشیار و خاوه‌ن و زه و ئیراده، خاوه‌ن بوار و ده‌ره‌تان ئه‌وه چه‌مکی ژن له شیعره‌کانیدا گرینگایه‌تی تایبه‌تی هه‌یه و پێوسته به چهند خالی سه‌رنج‌اکیش ئاماژه بکری:

پیناسه‌ی جوانیناسی ژنانه له فۆلکلۆر و شیعره کلاسیکه کوردیه‌کاندا له روانگه‌ی پیاوی کوردی لادیه‌وه بووه، ژن ئۆیژه‌یه‌کی به‌ره‌ست و بیده‌نگ بووه که له ژینگه (زیست-جیهانی) پیاودا به توخمه سروشتیه‌کانه‌وه دیته شوپه‌اندن، ژن به فریشته و ئه‌هریمن ده‌شو به‌تیری، به هه‌موو جوهره‌ ئازهل و بالنده و میوه‌یه‌ک جگه له ژنی به‌ره‌ست! ته‌نانه‌ت ژنان ئه‌گه‌ر بیان‌ه‌وئ خۆیان وه‌سف بکه‌ن هه‌ر که‌لک له‌و چه‌مکه پیاو جه‌مسه‌رانه‌یه‌ وه‌رده‌گرن و ناتوانن له بازنه‌ی ئه‌م ناسنامه‌یه بچنه‌ ده‌ری: مه‌مکی وهک هه‌نار، به‌ی، سیو، لیمۆ، هۆلۆ، یان به‌ وته‌ی سه‌سه‌ن زیره‌ک په‌نیری کوردی، لیبوی وهک ئالوالبوو، گه‌ردن زه‌رد، گه‌ردن قاز و... تاد.

ژن له روانگه و ژینگه‌بینی پیاوی کورده‌وه، نه‌ک بکه‌ر، به‌لکه‌ به‌رکاره، پیناسه‌شی به پیتی جووری پێوه‌ندیه‌تی له‌گه‌ل پیاودا، نه‌ک که‌سایه‌تیه‌کی ئازاد و سه‌ره‌به‌خۆ، پیناسه‌گه‌لی وه‌ک: دایک، خوشک، بیه‌ژن، ژن، یار... تاد، له باری خوو و ئاکاریشه‌وه هه‌ر له چوارچێوه‌ی چه‌ز و خواستی پیاودایه، نه‌ک کرداریکی بکه‌رانه و تایبه‌ت به جیهانبینی خۆی، بۆ نمونه زۆریه‌ی که‌سایه‌تیه‌کانی ژن له شیعره و فۆلکلۆری کوردیدا به‌م چه‌شنه‌یه:

١) دایکیکی ره‌نجه‌رۆ و فیداکار و جه‌رگ سووتاو و به‌سته‌زمان و چه‌وساوه له لایه‌ن پیاو، کۆمه‌لگه، ده‌سه‌لات و ئایین.

ب) یاریکی که‌م ته‌مه‌ن و جوانکیله و به‌رقه‌وڵ وهک به‌رخ!

ج) کچه‌یاریکی به‌ فیز و خه‌مزه و نازفرۆش که ورده ورده به هه‌لگوتن و پارانه‌وه‌ی یاره‌که‌ی ده‌سته‌مۆ ده‌بێ.

د) یان شاجوانیکی خۆیایی و به‌ زه‌بر و قه‌له‌سه، چونکه قه‌ت خۆ به ده‌سته‌وه نادا، ورده ورده ده‌بیته‌ کۆژه‌ری یاره‌که‌ی.

له هه‌ندیک شیعری (هیمن)ی شاعیردا کچی کورد هه‌لگری هه‌مان پیناسه‌ی جوانیناسانه‌ی ناو شیعره کوردیه‌کانه، به تایبه‌ت له شیعره عاشقانه‌کانیدا که وه‌سفی کچی سروشتی و لادیه‌ی ده‌کات.

به‌لام ئه‌و شته‌ی وا خالی گرینگه ئه‌م باسه‌یه، جوهره روانینی تایبه‌تی هیمنه بۆ ژن که له شاعیرانی تردا، به تایبه‌ت شاعیره تازه‌کان که له ئه‌وروپا و له شاره گه‌وره‌کاندا ده‌ژین و ئه‌وانه‌ی که وهک قوبادی جه‌لیلزاده زۆرت‌ترین گرینگایه‌تییان به چه‌مکی ژن داوه، به دی ناکری.

ئه‌وه‌ی که هیمن له شاعیرانی تر جیا ده‌کاته‌وه، ئه‌وه‌یه که ژن وهک ئۆیژه‌یه‌کی به‌ره‌ست و بیده‌نگ، یان گریدراوی جووری چه‌ز و ئاوات و پێوه‌ندی تاکه‌که‌سیی شاعیر له‌گه‌لیدا نییه، له زۆریه‌ی شیعره‌کانیدا، ژن بوونه‌وه‌ریکی خاوه‌ن و زه و تواناییه و که نابێ خۆی به‌یده‌ستی زه‌بر و چاره‌نووسی کۆمه‌لگه بکات و شاعیر به‌ره‌و پێشکه‌وتن و خۆپنده‌واری و زانایی هانی ده‌دا.

کیژی خه‌لکی بۆمی ناتۆمی دروست کرد و ئه‌تۆش

هه‌ر ده‌زانی ناوی "ته‌ستیتۆلک و ده‌رخۆنه و پنه"

فیری زانست و هونه‌ر بوو ئه‌و له سایه‌ی خۆپندن

تۆش ته‌شیمان بۆ ده‌رتسی، یادگاری شیرنه.

ئه‌و به ئاسمانا فری، دنیا گه‌را، چووه بن به‌حر

ده‌ک نه‌میتم کاری ئی‌هوش هه‌ر له ژوور دانیه‌شته. (هیمن: ١٢١).

٦-١- دژایه‌تی هیمن له‌گه‌ل سه‌رپۆشی زۆره‌ملیدا

خالیکی تر که شایانی ئاماژه پیکردنه، به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی شاعیره له‌گه‌ل سه‌رپۆشی زۆره‌کی

ژاندا

بهره‌نگار بوونه‌وه‌ی (هیمن)ی شاعیر له‌گه‌ل سه‌رپۆشی
زۆره‌کی ژنان، له پیناوی دژایه‌تی له‌گه‌ل ئازادی ژنه،
دژایه‌تی له‌گه‌ل کۆنه‌پهرستی و به‌کۆیله زانیی ژنه،
تیگه‌یشتن له چه‌مکی ئازادی به هه‌موو مانا‌کانیه‌تی،
راستییه‌که‌ی به خاتری خودی راسته‌قینه‌ی ژنه.

**ئه‌و په‌چه و رووبه‌ند و چارشویه‌ی نه‌دیوه نه‌نکی تو
ئه‌و شر و شالاته‌ دیا‌ری دوژمنی دل چلکنه
نایه‌تی گۆشه‌ی برۆکه‌ت ده‌رکه‌وی، چارشویه‌که‌ت
ئه‌ی له ده‌س ئه‌و چلکه هه‌وره مانعی مانگ گرتنه
دا‌رزینه، مردنه، ناخ هه‌تا که‌ی پیت بلتین
نایه‌تیته ده‌ر له مال، مافی ژیا‌نی کوا؟ ژنه
لا‌ده چارشویه‌ی ره‌شت با ده‌رکه‌وی کۆلمه‌ی گه‌شت
چون له قه‌رپنی بیسته‌ما زۆر عه‌یبه ئه‌و روو گرتنه**

هه‌رچه‌ند ئه‌م چه‌مکه له شاعیرانی کۆن و تازه به
جو‌رگه‌لیکی جیا‌واز به دی ده‌کری، به‌لام جیا‌وازییه‌که‌ی
ئه‌وه‌یه که نه‌ک زۆر جددی، به‌لکو زیاتر جو‌ره‌ گله‌ییه‌که
له ده‌ست پیرانه‌گه‌یشتنی پیاو به جوانیه‌یه‌ی رواله‌تییه‌کانی
ژن که بووه‌ته کۆسپیک له به‌رانبه‌ر چیه‌ی غه‌ریزی
پیا‌ودا! له زۆر شو‌نیشدا دا‌کوکی له سه‌رپۆش و
روو‌گرتن ده‌کری، چونکه نیشانه‌ی ماقوولی و به‌ئه‌خلاق
بوونی ژنه، بگره و اتایه‌کی جوانیناسانه‌شی پێ
به‌خشییه‌ی، به هه‌ر لایه‌که‌دا که سه‌یری بکه‌ین ته‌نیا
شتیک که له به‌رچاو ناگیر، سوود و زیانی ژنه، به‌لام
ژنی ناو شیعه‌ره‌کانی (هیمن)ی شاعیر، ژنه کوردیکی
ئازاد و پیتشکه‌وتووه، که بنا‌غه‌دانه‌ری ئازادی
گه‌له‌که‌یه‌تی.

ر‌ه‌زا خان له سه‌رده‌می مه‌شرووته‌ی ئی‌رانیدا کاتێ
ویستی ئی‌ران به‌ره‌و په‌وتی مۆدێرن بوون و پیتشکه‌وتن
بیات، سه‌ره‌رای پرۆژه ئاوه‌دانی و زانستییه‌کانی،
سه‌رپۆشی له‌سه‌ر ژنان لا‌برد، ژنی ئی‌رانی بو‌ئوه‌ی
ولا‌ته‌که‌ی مۆدێرن بکاته‌وه له‌چک و چارشویه‌ی به‌ زۆری
له‌سه‌ر لا‌برا، به‌لام به‌ جیتی جلو‌به‌رگی فارسی، که یه‌ک له
نیشانه‌کانی شو‌ناسی ئه‌و بوو، جلی بیانی له‌به‌ر کرا و
ئێستا ده‌بیئن که یه‌کی له هۆکاره‌کانی قه‌یرانی شو‌ناسی
فارس، نه‌مانی ئه‌و می‌ژوو‌ه‌یه و ئه‌و جلو‌به‌رگه‌ په‌سه‌نه
فارسیه‌یه، به‌و چه‌شنه‌ی که ئه‌مرۆکه "کو‌ت و دا‌وین و
ماکسی و مینی ژو‌وپ" به جلی فارسی نا‌زده ده‌کری،

ئێتر که‌س ئه‌و جله ر‌ه‌نگامه و چین چینیه‌ی فارسی بیه‌ر
نه‌ماوه!

به‌لام ژنی ناو شیعه‌ره‌کانی هیمن پیتوبست ناکات بو
پیتشکه‌وتن و مۆدێرن بوونه‌وه خۆی هه‌لواسیتته که‌ره‌سته و
ئێلیمانی مۆدێرنی بیانییه‌وه. مۆدێرن بوون لای هیمن به
مه‌رجه، مه‌رجی له‌به‌رچاوگرتنی نه‌ریت و به‌ستیکی کوردی
هاوکات به زه‌ینیکی ئازاد و بیه‌ریکی کراوه‌وه.

له شیعی "کیژی لادی" دا ده‌لی:

**کیژی لادی نه‌شمیلی جوان چاک!
ئه‌تو هه‌ر زگماک وه‌ها جوانی
"ته‌والیت" چیه‌؟ ناوی نازانی
"پۆدر و کریم و ماتیکت" نییه
هه‌ر نه‌تبیستوه "نۆدی کۆلۆن" چیه‌!
نه‌تکرد سووراو و سپیاو چۆن دووری
له شاری که‌چی هه‌ر سه‌ی و سووری
"فیر"ت لی نه‌دا، بسکه‌که‌ت لووله
رێژیت نه‌گرت به‌ژنت وه‌ک تووله
کۆلمه‌که‌ت وه‌ک گولا‌له‌ی گه‌شه**

بێ سورمه‌ش چاوه مه‌سته‌که‌ت گه‌شه (هیمن: ۱۱) و
۱۱۲).

۶-۲- واتای پیتشکه‌وتنی ژن له روانگیه‌ی (هیمن)ه‌وه

پیتشکه‌وتن له لای هیمن نه‌ک رواله‌تی و لاوه‌کی و
ئاوه‌کی، به‌لکو بنه‌مایی و هزری و ده‌روونیه‌یه، له پیناوی
گه‌شه‌کردنی که‌سایه‌تی ژنه، له پیناوی ئازادی ژنه بو‌چین
کردنی که‌سایه‌تی و چیه‌تییه‌کی سه‌ره‌خۆ که بیسته‌هۆی
په‌چرانی زنجیره‌کانی، هه‌روه‌ها به‌ره‌وپیتش بردنی ئاستی
زانیا‌ری گه‌له‌که‌ی، چونکه شاراوه نییه‌ که ژن بنه‌ما و
په‌روه‌ده‌گه‌ری کۆمه‌لگه‌یه، بو‌هیمن، ژن هه‌ر به‌و جله
کوردیانه‌یه‌وه، هه‌ر ئه‌و کچه لادییه‌ی توانایی جیهانی
بوونه‌وه‌ی هه‌یه و له شیعی "کیژی لادی" دا باسی لێوه
کراوه.

۶-۳- ژن و شو‌رش و ئازادی له شیعی (هیمن) دا
وه‌ک ئاماژه‌مان پێ کرد، روانینی هیمن بو‌ژن
ئێنساینیه و ژن به هه‌موو بواره‌کانی و جو‌ودیه‌وه لای ئه‌و
ژنه و نه‌ک ته‌نیا جوانی و جه‌سته، که‌واته له‌به‌دی هاتنی
خه‌ونی رزگاری گه‌له‌که‌شی شان به شانی پیاو له
سه‌نگه‌ری شه‌ردا چه‌ک به ده‌سته‌وه ده‌گری و سه‌ره‌رای بیه‌ر

کردن و له پیشکوتن و خویندن و گه‌شهی لایه‌نه زانستییه‌کانی خوئی، ده‌یه‌وئی له بواری سیاسیشدا خه‌بات بکات و بکه‌ر بی.

ره‌نگه هیمن یه‌که‌م شاعیر بی که له سالی ۱۳۴۲، کاتت که خه‌باتی سیاسی ژنانی کورد هیشتا کرچوکال بوو، باسی ژنی شو‌ر‌ش‌گی‌پ‌ری کرد و نه‌و لایه‌نه وجودییه‌ی ژن به جوانترین شیوه له شیعیری "گولی هیوا" ده‌ستنیشان کرد.

ده‌لئی (هیمن)‌ی شاعیر پیش‌ببینی حیماسه‌ی (کۆبانی)‌ی کردوو و ته‌سویری ژنی شه‌ر‌قانی له‌م شیعه‌دا کیشاوه.

نه‌خه‌تر کچی کوردی چاومه‌ست!

ئیلهام به‌خشی شیعیری پر هه‌ست

نه‌ی پیشمه‌رگه‌ی میله‌ت په‌ره‌ست

که دیتمی تفه‌نگ به‌ ده‌ست

زانیم گولی هیوا پشکووت

به‌یانی نازادی نه‌نگووت

نه‌خه‌تر پیشمه‌رگه‌ی کۆلنه‌ده‌را

ناپ‌ئیی چاو، سوور نا‌که‌ی لیتو

شانه نا‌که‌ی بسکی په‌شیتو

یه‌کجاری فریت دا چارشیتو

نه‌وه رووت کرده چر و کیتو

ده‌بری جه‌رگی دوژمنی زۆل

به‌ سهر نه‌یزه، نه‌ک به‌ مژۆل (هیمن: ۱۹۱).

ده‌ره‌نجام

ئه‌گزیستانسیالیزم و وێژه پێوه‌ندییه‌کی توندوتۆڵیان پیکه‌وه‌یه، فه‌یله‌سووفه‌کانی نه‌م قوتابخانه‌یه له‌ ریکه‌گی شانۆنامه و چیرۆک و رۆمانه‌کانیانه‌وه توانییان نه‌و زمانه‌ سه‌خت و سارده‌ی فه‌لسه‌فه‌ بکه‌نه‌ چێژتیکی جوانیناسانه و هاوکات هه‌وینه‌کانی نه‌و نه‌ندیشه‌یه‌ش بنوێنه‌وه، هه‌ر به‌و پێیسه‌ش له‌م باب‌ه‌ته‌دا هه‌ول درا که لایه‌نه‌ بوونخوازه‌کانی به‌شیتیک له‌ به‌ره‌مه‌کانی (هیمن)‌ی شاعیر به‌دیار بخه‌رت و چه‌مکه‌گه‌لی وه‌ک نازادی، ئیختیار، به‌لێنداریتی، هه‌ل‌پ‌ژاردن، ره‌نج.

راسته‌ که له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ته‌نیا له‌و شتیوازه‌ نه‌ده‌بیانه، بوونخوازی په‌ره‌ی پێ درا، به‌لام دوایی له‌ هه‌موو شتیوازیکی هونه‌ریدا هاته‌ به‌ر باس، له‌ شیعیری ئێراندا

نمونه‌ی به‌ره‌هه‌ستی وێژه‌ی ئیگزیستانسیالیستی له‌ شیعه‌کانی شاملوو و په‌رویزی ناتیل خانله‌ری وه‌ به‌رچاو ده‌که‌وئ.

له‌ شیعیری کوردیدا چه‌مه‌که‌کانی بوونخوازی به‌ روونی له‌ لای ماموستا هیمن به‌ دی ده‌کرئ، نه‌م چه‌مه‌که‌نه‌ هینده به‌ وزه و کاران، هینده‌ راسته‌قینه و گری‌دراوی راستییه‌کانی ژبانی خه‌لک و پرس‌ی وجودی کورد و بارودۆخی کۆمه‌لگه‌ی کورده‌وارییه‌ که کاتت له‌ شیعیری (هیمن)‌دا کراسیتیکی جوانیناسانه له‌به‌ر ده‌کات، کاریگه‌رییه‌کانی دوو نه‌وه‌نده‌ ده‌بیته‌وه.

به‌رده‌نگی شیعه‌کانی هیمنی خه‌باتکار، نه‌ به‌رده‌نگی تاییه‌ته و نه‌ چینیتیکی دیاری کراو، ته‌نیا مرۆقی چه‌وساوه‌یه، زمانی شیعه‌کانی، زمانیکی ساکار و ده‌وله‌مه‌نده و هه‌مووان لیتی تیده‌گه‌ن.

بوونخوازی باسی مرۆف ده‌کات و هه‌وینی سه‌ره‌کی شیعه‌کانی هیمن، مرۆقه، بۆیه‌ ده‌توانین نه‌م پیاوه‌ که زمانی نازاره‌کانی زه‌مانه و ئیستاشه، به‌ شاعیری بوونخوازی سیاسی کورد ناوزه‌د بکه‌ین.

ژێده‌ر و سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- استراترن، پل، آشنایی با سارتر، ترجمه‌ی زه‌را آرین، تهران، نشر مرکز، چاپ دوم، ۱۳۸۲.
- ۲- استراترن، پل، آشنایی با کرکگور، ترجمه‌ی علی جواد زاده، تهران، نشر مرکز، چاپ اول، ۱۳۷۸.
- ۳- کرکگور، سورن، ترس و لرز، ترجمه‌ی عبدالکریم رشیدیان، تهران، نشر نی، چاپ نهم، ۱۳۹۰.
- ۴- دیوانی هیمن، چاپی یه‌که‌م، کوردستانی نازاد، ۲۰۱۲.
- ۵- کامو، آلبر، پرومته در جهنم- نقد رمان گاعون، ترجمه‌ی کامل روزدار، تهران، نشر اشاره، چاپ اول، ۱۳۹۴.
- ۶- وارنوک، مری، اگزیستانسیالیسم و اخلاق، ترجمه‌ی مسعود علیا، تهران، ققنوس، چاپ اول، ۱۳۸۶.
- ۷- لاوین، ت.ز، از سقراط تا سارتر، پرویز بابایی، تهران، نشر نگاه، چاپ چهارم، ۱۳۷۸.
- ۸- فلین، توماس، اگزیستانسیالیسم، ترجمه‌ی حسین کیانی، تهران، نشر بصیرت، چاپ اول، ۱۳۹۰.
- ۹- سارتر، ژان پل، ادبیات چیست؟، ابوالحسن نجفی و مصطفی رحیمی، تهران، کتاب زمان، چاپ اول، ۱۳۴۰.
- ۱۰- نوالی، محمود، فلسفه‌های اگزیستانسیالیسم تطبیقی، تبریز، دانشگاه تبریز، چاپ اول، ۱۳۷۲.